

ข้อเสนอโครงการสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๗๐

๑. หลักการและเหตุผล

ภาคอุตสาหกรรมการผลิตเป็นภาคส่วนที่มีความสำคัญในฐานะเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยในแต่ละปีภาคอุตสาหกรรมการผลิตสามารถสร้างมูลค่าเป็นส่วนมากกว่าร้อยละ ๒๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และเป็นแหล่งการจ้างงานที่สำคัญของแรงงานจำนวนไม่ต่ำกว่า ๕ ล้านคน ภาคอุตสาหกรรมการผลิตยังมีบทบาทในการขับเคลื่อนการส่งออก ซึ่งถือเป็นแหล่งรายได้หลักของประเทศ เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาแรงงานทักษะสูง และยังมีบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวัตถุดิบภายในประเทศ และเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมยานยนต์ และอุตสาหกรรมชีวภาพ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศไทย นอกจากนี้ ภาคอุตสาหกรรมการผลิตยังเป็นภาคส่วนหลักในการดึงดูดการลงทุนทั้งจากภายในและต่างประเทศ โดยเฉพาะในเขตเศรษฐกิจพิเศษและนิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งช่วยสนับสนุนการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาเมือง และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศในระยะยาว อย่างไรก็ตาม ช่วงระยะเวลา ๕ - ๑๐ ปีที่ผ่านมา ภาคอุตสาหกรรมการผลิตเผชิญกับภูมิทัศน์ทางเศรษฐกิจใหม่ที่มีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศที่ก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัย ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อรูปแบบการผลิตและการแข่งขัน ความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-๑๙ ได้ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อห่วงโซ่อุปทานภาคการผลิต ทำให้หลายอุตสาหกรรมต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต ทั้งในด้านการจัดหาแรงงานและวัตถุดิบ การขนส่ง และการกระจายสินค้า อีกทั้งยังเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในภาคอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว เช่น การนำระบบอัตโนมัติ (Automation) และดิจิทัลมาใช้เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการดำเนินธุรกิจในสภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน ภาคอุตสาหกรรมการผลิตยังต้องเผชิญกับความท้าทายจากสงครามการค้า ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ ซึ่งส่งผลต่อการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน การโยกย้ายฐานการผลิต และการกำหนดกลยุทธ์การลงทุนในระยะยาวของผู้ประกอบการ ขณะเดียวกันกระแสเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ยังสร้างแรงกดดันให้ผู้ประกอบการต้องเร่งพัฒนาขีดความสามารถด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และการผลิตอย่างยั่งยืนเพื่อให้ยังสามารถแข่งขันได้ ด้วยสถานการณ์ดังกล่าว ข้อมูลสถิติภาคอุตสาหกรรมจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ประเทศมีโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลสำหรับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องใช้เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการกำหนดนโยบาย การวางแผนพัฒนาเพื่อยกระดับภาคอุตสาหกรรมผลิตของประเทศให้สามารถตอบสนองต่อบริบทเศรษฐกิจโลกได้อย่างทันท่วงที

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ในฐานะหน่วยงานกลางของรัฐที่มีหน้าที่ในการผลิตข้อมูลสถิติจากการจัดทำสำมะโนและสำรวจตัวอย่างด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ได้ดำเนินการจัดทำ โครงการสำมะโนอุตสาหกรรมเป็นประจำทุก ๑๐ ปี ตามข้อเสนอแนะขององค์การสหประชาชาติ เพื่อให้ประเทศมีข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการวิเคราะห์การกระจายตัว การเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง และลักษณะการดำเนินกิจการของผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ สำนักงานสถิติแห่งชาติได้มีการปรับระยะเวลาการจัดทำสำมะโนอุตสาหกรรมเป็นประจำทุก ๕ ปี โดยสำมะโนอุตสาหกรรมได้มีการจัดทำมาแล้ว ๖ ครั้ง ในปี ๒๕๐๗ ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๕๕ ปี ๒๕๖๐ และปี ๒๕๖๕

สำหรับปี ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นการครบรอบการจัดทำสำมะโนอุตสาหกรรมรอบใหม่ สำนักงานสถิติแห่งชาติ มีการกำหนดแผนงานการจัดทำ “โครงการสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๗๐” ซึ่งถือเป็นการจัดทำสำมะโนอุตสาหกรรมครั้งที่ ๗ ของประเทศ

๒. อำนาจและหน้าที่ในการจัดทำสำมะโนอุตสาหกรรม

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ดำเนินการจัดทำสำมะโนโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ สถิติ พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๖ (๔) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ มีอำนาจและหน้าที่จัดทำสำมะโนหรือ การสำรวจตัวอย่าง หรืออำนวยความสะดวกให้มีการสำรวจด้านต่าง ๆ ของประเทศ

๓. ความหมายของสำมะโนอุตสาหกรรม

สำมะโนอุตสาหกรรม หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับสถานประกอบการที่ดำเนินกิจการ อยู่ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่มีสถานที่ตั้งที่แน่นอนทุกหน่วยภายในท้องที่ที่กำหนดทั่วประเทศ

๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ

เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลรายละเอียดการดำเนินงานของสถานประกอบการ ในภาคอุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งประกอบด้วยจำนวนและขนาดของสถานประกอบการ ประเภทอุตสาหกรรม จำนวนคนทำงาน ลูกจ้าง ค่าตอบแทนแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการผลิตและดำเนินงาน มูลค่าขายผลผลิตและรายรับ ส่วนเปลี่ยนแปลงของวัตถุดิบและสินค้าคงเหลือ มูลค่าของสินทรัพย์ถาวรของสถานประกอบการ เพื่อจัดทำสถิติ สำคัญของภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

๕. ประโยชน์ที่จะได้รับ

ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ใช้อ้างอิงข้อมูลทั้งในภาครัฐและเอกชนที่สำคัญ ดังนี้

ภาครัฐ

๑) ใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการผลิตให้สามารถแข่งขันได้ในภูมิภาคและเวทีโลก

๒) ใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เช่น ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม ผลิตภาพ ภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น

๓) ใช้ในการจัดทำแผนวิเคราะห์สถานการณ์ในการส่งเสริมวิสาหกิจรายย่อย วิสาหกิจขนาดย่อม และวิสาหกิจขนาดกลาง (MSMEs) ของประเทศ

๔) ใช้ประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย ออกกฎหมาย และมาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและกำหนด ทิศทางของภาคเอกชนให้เป็นไปตามแนวนโยบายที่กำหนดไว้

๕) เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนจัดทำโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เพื่อสนับสนุน ผู้ประกอบการ

๖) ใช้ในการพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการวางแผนเตือนภัยทางเศรษฐกิจและสังคม

ภาคเอกชน

๑) ผู้ประกอบการใช้ข้อมูลการดำเนินงานกิจการเป็นเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์สถานการณ์ภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการวางแผนตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนขยายกิจการ/สาขา บริหารและควบคุมการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒) ใช้ข้อมูลเป็นฐานเพื่อเปรียบเทียบ (Benchmark) ผลการดำเนินงานของตนเองกับกิจการอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน

๓) สำหรับนักวิชาการ นักวิจัย และสถาบันการศึกษา นำไปศึกษาวิเคราะห์ต่อยอดสร้างนวัตกรรม เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมที่อยู่ในความสนใจ และที่เกี่ยวข้อง

๖. ขอบข่ายและคัมรวม

สถานประกอบการที่มีคนทำงานตั้งแต่ ๑ คนขึ้นไปและมีที่ตั้งที่แน่นอนทั่วประเทศ ที่ประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรมการผลิตตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ปี ๒๕๕๒ (Thailand Standard Industrial Classification : TSIC-๒๐๐๙) ที่จัดอยู่ในหมวดใหญ่ C (หมวดย่อย ๑๐ – ๓๓) E (หมวดย่อย ๓๗ – ๓๙) และ J เฉพาะหมวดย่อย ๕๘

๗. งบประมาณ

งบประมาณสำหรับการจัดทำโครงการสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๗๐ ครอบคลุมแผนงานตั้งแต่วิธีการวางแผนและเตรียมงาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผลและการนำเสนอผลข้อมูล ตลอดจนการประเมินผลโครงการฯ รวมระยะเวลา ๓ ปี คือ ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๖๙ - ๒๕๗๑ ดังนี้

ปี	งบประมาณ
๒๕๖๙	๒.๗๕ ล้านบาท (ได้รับจัดสรร)
๒๕๗๐	๘๖.๒๓ ล้านบาท (ขอตั้ง)
๒๕๗๑	๑.๗๙ ล้านบาท (ขอตั้ง)
รวมงบประมาณทั้งโครงการ	๙๐.๗๗ ล้านบาท

๘. แผนการดำเนินงาน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กำหนดแผนงานการจัดทำสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๗๐ ดังนี้

- ปี ๒๕๖๙**
- วางแผนการปฏิบัติงานและเตรียมงานในทุกขั้นตอนของโครงการสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๗๐
 - ประชุมหน่วยงานผู้ใช้ข้อมูลหลักเพื่อกำหนดความต้องการของข้อมูล และออกแบบแบบสอบถาม
 - จัดทำสำมะโนนำร่อง ๑๐ จังหวัด (ทดลองทำสำมะโนอุตสาหกรรมรูปแบบใหม่โดยใช้ฐานข้อมูลกลางด้านสถานประกอบการ (Common Frame of Establishment) แทนการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน (Listing))
 - จัดทำรายงานสรุปผลสำมะโนทดลอง รวมถึงแนวทางปฏิบัติสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๗๐ (รูปแบบใหม่)

- ปี ๒๕๗๐**
- ปรับปรุงแผนการปฏิบัติงานและเตรียมงานในทุกขั้นตอนในปีงบประมาณ ๒๕๗๐
 - ปรับปรุงฐานข้อมูลสถานประกอบการให้ครอบคลุมและเป็นปัจจุบัน
 - เก็บรวบรวมข้อมูลสำมะโนอุตสาหกรรม (ข้อมูลรายละเอียด)
 - ประมวลผลและนำเสนอผลข้อมูลเบื้องต้นในระดับภาค และทั่วประเทศ
- ปี ๒๕๗๑**
- ประมวลผลและนำเสนอผลข้อมูลโดยการจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ในระดับจังหวัด ภาค และทั่วประเทศ
 - ประเมินผลโครงการสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๗๐

๙. ระเบียบวิธีการทำสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๗๐

การจัดทำสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๗๐ มีการปรับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลรูปแบบใหม่ จากเดิมที่ประกอบด้วย ๒ ขั้นตอน คือ ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน : การนับจด (Listing) เพื่อจัดเตรียมกรอบประชากรของสถานประกอบการภาคการผลิตทั่วประเทศ และขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียด : การแจงนับ (Enumeration) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดการดำเนินงานของสถานประกอบการ ปรับเปลี่ยนเป็นการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลกลางด้านสถานประกอบการ (Common Frame of Establishment) ของประเทศ โดยฐานข้อมูลนี้เกิดจากการบูรณาการข้อมูลทะเบียนธุรกิจจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๗ หน่วยงาน ได้แก่ ๑) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ๒) สำนักงานประกันสังคม ๓) กรมโรงงานอุตสาหกรรม ๔) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ๕) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ๖) กรมส่งเสริมการเกษตร และ ๗) ข้อมูลจากสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรมของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ฐานข้อมูลกลางด้านสถานประกอบการนี้ มีจำนวนสถานประกอบการทั้งสิ้น ๓.๖ ล้านแห่ง ประกอบด้วยรายการข้อมูล ๒๒๒ รายการ ในจำนวนนี้มีสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมการผลิตประมาณ ๖.๑ แสนแห่ง การทำสำมะโนอุตสาหกรรมครั้งนี้ ได้นำข้อมูลสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมการผลิตมาใช้เป็นกรอบประชากรแทนขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานซึ่งประกอบด้วยรายการข้อมูล เช่น จำนวน ชื่อ สถานที่ตั้ง ประเภทอุตสาหกรรม และขนาดของสถานประกอบการ เป็นต้น ทำให้การจัดทำสำมะโนในครั้งนี้ ดำเนินการเฉพาะขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดการดำเนินงานของสถานประกอบการ ซึ่งได้นำข้อมูลทะเบียนในส่วนของผลประกอบการของสถานประกอบการที่เป็นนิติบุคคลมาใช้ประกอบในการดำเนินการ การปรับวิธีการทำสำมะโนอุตสาหกรรมรูปแบบใหม่ดังกล่าวที่นำข้อมูลทะเบียนธุรกิจมาใช้ประโยชน์นี้ ทำให้เกิดประสิทธิภาพโดยประหยัดทรัพยากรในการดำเนินโครงการทั้งงบประมาณ บุคลากร และเวลาที่ใช้ดำเนินการเป็นอย่างมาก

สำหรับระเบียบวิธีการทำสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๗๐ มีดังนี้

- สถานประกอบการขนาดใหญ่ : เก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดทุกสถานประกอบการ (Complete Enumeration)
- สถานประกอบการขนาดเล็ก : ใช้วิธีการสำรวจด้วยตัวอย่าง (Sample Survey หรือ Partial Enumeration Survey)

โดยที่ขนาดของสถานประกอบการ นิยามจากจำนวนคนทำงานทั้งสิ้นในสถานประกอบการ

๑๐. รายการข้อมูลที่ได้รับรวบรวม มีดังนี้

- ๑) ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ
- ๒) ประเภทอุตสาหกรรมการผลิต และขนาดของสถานประกอบการ
- ๓) ชนิดของผลิตภัณฑ์ที่ผลิต
- ๔) จำนวนคนทำงาน ลูกจ้างและค่าตอบแทนแรงงาน
- ๕) ต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
- ๖) ผลผลิตและรายรับ
- ๗) วัตถุดิบและสินค้าคงเหลือต้นปี และปลายปี
- ๘) สินทรัพย์ถาวร เป็นต้น

๑๑. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

สัมภาษณ์ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสถานประกอบการให้เป็นผู้ให้ข้อมูล โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลากหลายวิธี (Multimode Data Collection) ได้แก่ การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและบันทึกข้อมูลด้วยอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น แท็บเล็ต และสมาร์ทโฟน (Computer-Assisted Personal Interviewing : CAPI) การส่งเว็บลิงค์ให้ผู้ประกอบการตอบแบบสอบถาม (Computer-Assisted Web Interviewing: CAWI) และการใช้แบบสอบถามในรูปแบบกระดาษ (Paper-and-Pencil Interviewing : PAPI) เพื่อเอื้ออำนวยในการให้ข้อมูลของสถานประกอบการขนาดใหญ่ ซึ่งมีหลายส่วนงาน/แผนก เกี่ยวข้องกับการตอบแบบสอบถาม

๑๒. คาบเวลาการปฏิบัติงาน

๑) ขั้นการดำเนินการปี ๒๕๖๙ (สำมะโนนำร่อง ๑๐ จังหวัด)

- การเก็บรวบรวมข้อมูล	เมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๙
- การประมวลผลและนำเสนอผลข้อมูล	ภายในกันยายน ๒๕๖๙

๒) ขั้นการดำเนินการสำมะโนอุตสาหกรรม ปี ๒๕๗๐

- การเก็บรวบรวมข้อมูล	เมษายน - กรกฎาคม ๒๕๗๐
- การประมวลผลและนำเสนอผลข้อมูล	
(๑) สรุปผลข้อมูลเบื้องต้น	ภายในธันวาคม ๒๕๗๐
(๒) รายงานฉบับสมบูรณ์ระดับจังหวัด	
ภาค และทั่วประเทศ	ภายในพฤษภาคม ๒๕๗๑

๑๓. การประมวลผล

การประมวลผลทุกขั้นตอนและการจัดทำรายงานผลระดับจังหวัด ดำเนินการที่สำนักงานสถิติจังหวัด โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติในส่วนกลางให้การสนับสนุนทางด้านวิชาการ เช่น การทำโปรแกรมสำหรับการบันทึกข้อมูลและการประมวลผลข้อมูล และการจัดทำต้นฉบับรายงาน เป็นต้น สำหรับการประมวลผล ระดับภาค และทั่วประเทศ ดำเนินการที่สำนักงานสถิติแห่งชาติในส่วนกลาง

๑๔. การเสนอผลและจัดทำรายงานผล

การจัดทำรายงานผลสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๗๐ ประกอบด้วย

- ๑) สรุปข้อมูลเบื้องต้น ระดับภาค และทั่วประเทศ
- ๒) รายงานผลระดับจังหวัด ๗๗ จังหวัด (กรุงเทพมหานคร และ ๗๖ จังหวัด)
- ๓) รายงานผลระดับภาค และทั่วประเทศ จำนวน ๖ ฉบับ ประกอบด้วยรายงานผลของ
ปริมณฑล ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และทั่วประเทศ

๑๕. หน่วยงานผู้ใช้ข้อมูล

๑) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ใช้ประกอบการจัดทำบัญชีรายได้ประชาชาติของประเทศ (ด้านการผลิต ด้านการใช้จ่าย และด้านรายได้) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคและจังหวัด ใช้ประกอบการศึกษาและจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (I-O Tables) และตารางอุปสงค์อุปทานของประเทศ อีกทั้งใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ของอุตสาหกรรมเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาประเทศ

๒) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ใช้สำหรับการปรับปีฐานและเป็นข้อมูลสำหรับจัดทำค่าถ่วงน้ำหนัก (Weight) ในการคำนวณดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index : MPI) เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอุตสาหกรรมที่จะสะท้อนสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน และใช้ประกอบการกำหนดนโยบาย และวางแผนการพัฒนากอุตสาหกรรมของประเทศ

๓) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ใช้วิเคราะห์โครงสร้างและการเจริญเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย วิสาหกิจขนาดย่อม และวิสาหกิจขนาดกลาง (MSMEs) ในประเทศ

๔) สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า ใช้ประกอบการจัดทำค่าถ่วงน้ำหนักดัชนีราคาผู้ผลิต (Producer Price Index : PPI) ใช้เป็นเครื่องชี้วัดภาวะการผลิต และการตลาดของประเทศ และใช้สำหรับปรับมูลค่าการผลิต และ/หรือ มูลค่าเพิ่ม และ/หรือ ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง ณ ราคาปัจจุบัน ให้เป็นมูลค่าที่แท้จริงเพื่อใช้วัดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

๕) ธนาคารแห่งประเทศไทย ใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์โครงสร้างภาคอุตสาหกรรมร่วมกับข้อมูลรายเดือน และภาวะเศรษฐกิจมหภาค ใช้ในการศึกษาเชิงลึกโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมในมิติต่าง ๆ เช่น สาขาอุตสาหกรรม ขนาดสถานประกอบการ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอุตสาหกรรม การสร้างมูลค่าเพิ่ม การลงทุน และผลิตภาพ (Productivity)

๖) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ใช้ในการจัดทำฐานข้อมูลผู้ที่เข้ารับการสนับสนุน/ช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถติดตามศักยภาพของผู้ประกอบการหลังได้รับการสนับสนุน/ความช่วยเหลือ

๗) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ใช้ในการวิเคราะห์ผลประกอบการของธุรกิจ และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจร่วมกับข้อมูลทะเบียนของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ใช้ในการวิเคราะห์คุณลักษณะของธุรกิจที่อยู่นอกระบบ (Informal Sector) และใช้ในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการส่งเสริมธุรกิจ E-Commerce

๘) กระทรวงแรงงาน ใช้ข้อมูลในการศึกษาโครงสร้างการกระจายตัวของสถานประกอบการ และการจ้างงาน

๙) สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์/วิจัย สภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

๑๐) องค์กรระหว่างประเทศ เช่น ธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) องค์กรเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) องค์กรพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO) และธนาคารโลก (World Bank) ใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์เปรียบเทียบสถานการณ์การผลิตในระดับประเทศภูมิภาค และระดับโลก เพื่อประเมินศักยภาพ และสถานการณ์การลงทุนของประเทศ และใช้ชี้วัดความยั่งยืนในการประกอบกิจการระดับประเทศ เช่น ผลผลิตการผลิต ความเท่าเทียมทางเพศในการจ้างงาน และการจ้างงานที่เหมาะสมกับเพศ กลุ่มอายุ เป็นต้น